

NGÔI NHÀ SÀN TRONG KHU VƯỜN LỚN

Trang trại nằm vắt vẻo trên một vùng bán sơn địa, có đồi, xa xa là núi. Đây là miếng đất lớn của ông bà cố để lại mà hiện nay, cô dưỡng Tu của Thuyên đang ở và trồng cây ăn trái, chăn nuôi vài loại gia súc.

Hồi còn trẻ, ông nội của Thuyên từng sống ở đây cho đến khi về Sài Gòn ăn học và định cư ở đó. Từ lúc mới hình thành, đây đã là vườn cây ăn trái nên có sẵn một số cổ thụ trồng từ rất lâu. Mạch nước ngầm dưới đất rất mạnh nên cây cối trong vườn luôn xanh tươi.

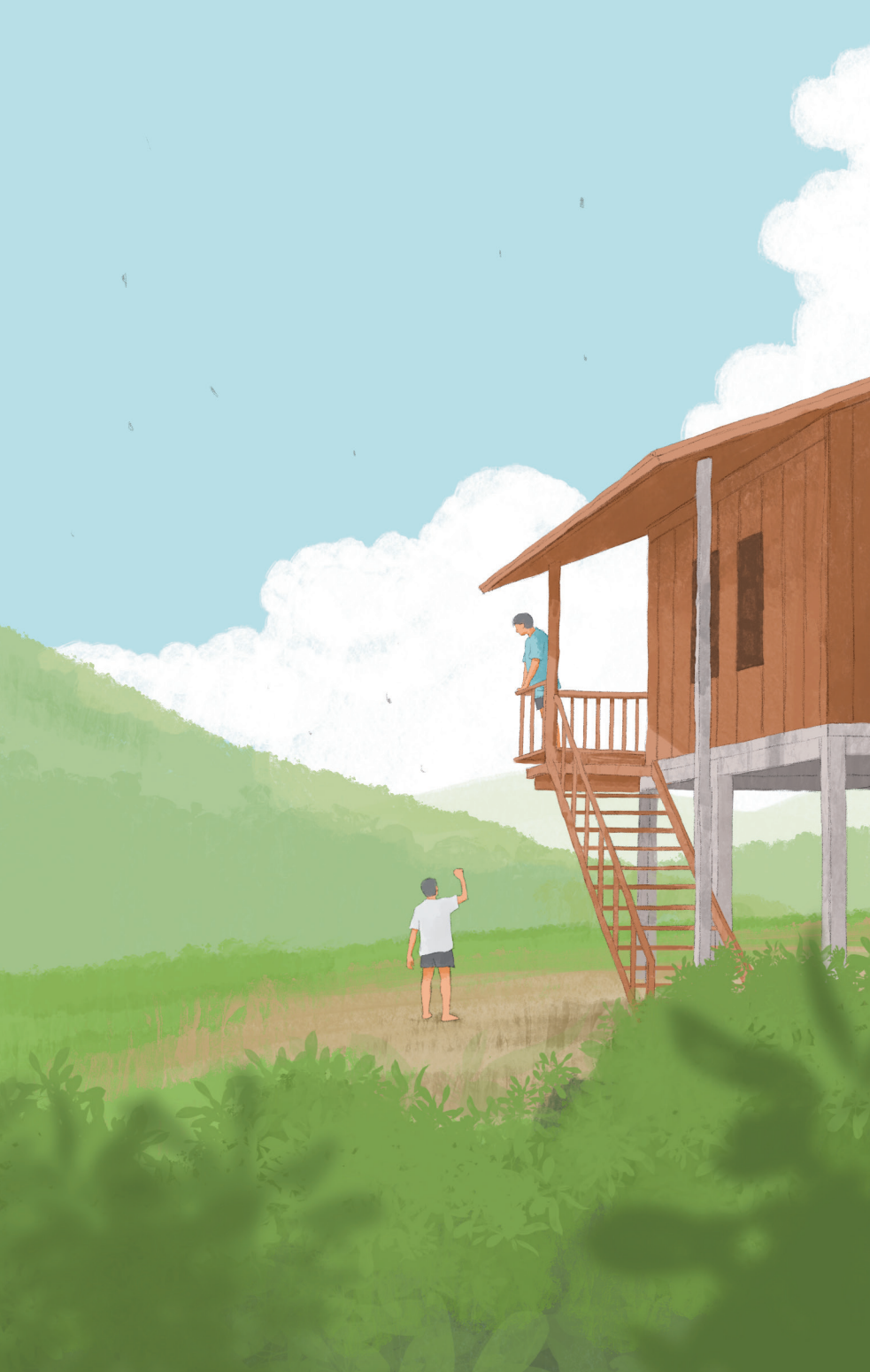
Cô dưỡng Tu sống trong một căn nhà trệt lớn giữa vườn, bên cạnh là dãy nhà có gia đình vài người làm vườn, người nấu bếp và tài xế xe tải nhỏ. Trước nhà, thợ làm vườn nuôi vài chục con thỏ trong chuồng, loại thỏ lông trắng mắt đỏ trong như ngọc. Bầy chó và mèo ở trang trại khá đông, thường ở ngoài sân, tối ngủ trong chuồng đặt rải rác gần đó.

Hơn năm năm nay, sau khi bà nội mất, ông nội trở về trang trại sống với cô duợng Tu. Dù đã hơn bảy mươi tuổi, ông còn khỏe mạnh, nhanh nhẹn. Sau vài tháng ở chung với gia đình cô Tu, ông muốn xây một căn nhà sàn nhỏ để sống gần đồi và cái hồ nước trong trang trại. Ông bảo cuối vườn có căn nhà gỗ từ xưa, giờ không ai ở, dỡ ra lấy gỗ là đủ. Cô duợng Tu biết ông thích nhà sàn từ lâu vì có thời gian làm việc trên Tây Nguyên nên chiều ý, miễn ông cảm thấy vui. Duợng Tu cho làm sàn nhà, đúc một sàn bê tông cách mặt đất hơn ba thước, dỡ nhà gỗ cũ đặt lên trên, gia cố cửa nẻo cho chắc chắn, làm cầu thang lên xuống và cho sơn toàn bộ màu xanh da trời nhạt cho sáng sủa... Nhà sàn của ông là chỗ ở tuyệt vời. Ba mẹ Thuyên khi lên thăm ông đã nói rằng ai cũng thích sống một nơi như vậy. Nhà xây kiểu nhà rường có ba gian đặt trên sàn bê tông rất vững chãi. Phần dưới nhà rường bao quanh là cột đúc trống trải nên gió thổi lồng lộng rất mát. Ông cho lát gạch đất nung sạch sẽ dưới sàn tầng trệt, treo võng, đặt thêm bộ bàn gỗ xù xì và bộ ván dày trong góc. Trên nhà, mái ngoài ban công treo đầy lan rừng. Trong nhà chia làm hai phòng lớn. Phòng trong dành cho khách đến ngủ, đặt vài tấm nệm ở đó. Phòng ngoài có bộ bàn ghế thấp để uống trà cạnh gian bếp sát

góc nhà. Thay vì xây biệt lập với nhà chính, dựng Tu cho đặt nhà tắm và nhà vệ sinh trên lầu để tiện cho ông.

Ngồi trong nhà, qua cửa sổ luôn thấy màu cây xanh ngắt trong nắng vàng rực. Ban đêm hay lúc có mưa, chỉ cần đóng cửa sổ là yên tâm, vẫn cảm thấy gió lùa từ các chấn song phía trên vào nhà. Mùa mưa lạnh, ông thích đốt lò than và nằm võng ngủ gằn đó. Mỗi tối ông nghe radio, viết lách, đọc sách và đánh cò nếu có người đến chơi. Ông có một con chó tên Ki nuôi hai năm nay, từ khi nó còn nhỏ, tách ra từ đàn chó của cô dựng Tu. Ông cũng nuôi thêm gà, trồng rau quanh nhà và thỉnh thoảng vào rừng hái nấm mỗi sau mưa, bắt cá dưới suối. Dấu vết duy nhất của cuộc sống thành thị ở đây là cái tủ sách trong góc nhà. Mỗi khi lên thăm, ba Thuyên mang sách và tạp chí mới cho ông cùng vài xấp giấy, hộp bút.

Mỗi ngày, chị giúp việc mang cơm cho ông ăn. Dựng Tu cho nối một sợi dây thật dài băng qua các ngọn cây từ nhà sàn đến nhà chính. Khi nào cần, ông nội giật chuông là có người đến. Mấy năm nay, chuông chưa bao giờ phải dùng. Ngoài cô dựng Tu thường ghé thăm, gần đó có một trạm kiểm lâm và thỉnh thoảng họ đến chơi với ông, cùng đánh cò và uống trà.

Mấy năm trước, hai anh em Thuyên đều đi du lịch Hè cùng ba mẹ. Hè năm nay, Thuyên xin ba mẹ cho mình cùng em Chương về chơi với ông nội và cô duợng Tư. Ba mẹ đồng ý ngay vì giữa tháng Bảy, hai người cần ra Bắc một chuyến dài ngày lo công chuyện làm ăn. Ông nội tuy sống một mình nhưng có cô duợng gần đó thì không có gì phải lo. Hai đứa sẽ ở với ông nội. Có một khu vườn lớn và rất nhiều con vật chung quanh để tìm hiểu là điều không có ở cuộc sống đô thị.